

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel tot wijziging van het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot aanvulling van het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde en tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG (1)

COM(90) 182 def. — SYN 274

(Door de Commissie ingediend op 17 mei 1990)

(90/C 176/12)

1. De volgende overwegingen worden ingevoegd tussen de tweede en de derde overweging:

„Overwegende evenwel, dat voor de volledige en definitieve opheffing van de belastinggrenzen aan bepaalde voorwaarden moet zijn voldaan, wat niet reeds op 31 december 1992 het geval kan zijn;

Overwegende dat derhalve een duidelijk afgebakende overgangperiode moet worden ingevoerd waarin overgangsbepalingen worden toegepast die dienen om de overgang naar de definitieve belastingregeling te vergemakkelijken en om het proces dat tot volledige opheffing van de belastinggrenzen leidt, onomkeerbaar te maken;”.

2. Artikel 2 wordt als volgt gelezen:

„Artikel 2

Artikel 28 van Richtlijn 77/388/EEG wordt als volgt gelezen:

„Artikel 28

Niettegenstaande de andere bepalingen van deze richtlijn en onverminderd die van artikel 32, zijn uiterlijk tot en met 31 december 1996 de volgende bepalingen van toepassing:

- a) Indien leveringen van goederen worden verricht voor een niet voor de onder b), tweede streepje, voorziene algemene regeling in aanmerking komende niet-belastingplichtige, of een belastingplichtige waarvan de activiteit volledig is vrijgesteld, worden zij geacht plaats te vinden op de plaats waar het goed zich bevindt op het tijdstip van aankomst van de verzending of van het vervoer ter bestemming van de verwerper, als tegelijkertijd wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

— de leveringen betreffen goederen, andere dan personenvoertuigen, die worden verzonden of vervoerd naar een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat van vertrek van de verzending of het vervoer;

— de leveringen worden verricht in het kader van een postorderbedrijf. Onder „postorderbedrijf” wordt verstaan een gespecialiseerde economische activiteit die bestaat uit de detailverkoop per catalogus. Onder „catalogus” wordt verstaan iedere aanbieding aan het publiek die geschiedt door middel van ongeacht welke in serie geproduceerde drager, waarbij de te koop aangeboden artikelen zodanig worden opgesomd dat aan de volgende drie criteria wordt voldaan:

— de overeenkomst inzake goederenleveringen moet worden gesloten op grond van een catalogus die de gebruiker in afwezigheid van de verkoper heeft kunnen raadplegen;

— ten aanzien van deze of enige latere transactie moet het contact tussen de verkoper en de gebruiker een doorlopend karakter hebben;

— in de catalogus en in de overeenkomst moet duidelijk zijn vermeld dat de gebruiker het recht heeft de goederen binnen een termijn van ten minste zeven dagen, te rekenen vanaf de datum van ontvangst, aan de verkoper te retourneren of in deze periode de overeenkomst op te zeggen, en dit zonder dat op de gebruiker enige andere verplichting rust dan de verplichting de goederen redelijk zorgvuldig te behandelen;

— de door de verkoper, uit hoofde van zijn postorderbedrijf met een bestemming in andere Lid-Staten dan de Lid-Staat van vertrek van de verzending of het vervoer van de goederen, bereikte jaaromzet exclusief belasting over de toegevoegde waarde moet de tegenwaarde in

(1) PB nr. C 252 van 22. 9. 1987, blz. 2 (COM(87) 322 def./2).

nationale munteenheid van 1 miljoen ecu volgens de omrekeningskoers van de dag van vaststelling van deze richtlijn overtreffen. De Lid-Staten kennen aan de belastingplichtigen die niet aan deze voorwaarde voldoen, het recht toe om te kiezen voor deze regeling betreffende postorderverkoop. De keuze geldt voor twee kalenderjaren.

b) Op de voorwaarden die zij vaststellen om een juiste en eenvoudige toepassing van de hierna bepaalde vrijstellingen te waarborgen en om alle fraude, ontwijking en misbruik te voorkomen, verlenen de Lid-Staten, wanneer de volgende handelingen worden verricht door andere belastingplichtigen dan die welke van de belasting zijn vrijgesteld op grond van artikel 24 of die worden belast volgens de forfaitaire regeling van artikel 25, door gelijkstelling met de in artikel 15 bedoelde handelingen, vrijstelling voor:

- de leveringen van personenvoertuigen die deel uitmaken van de bedrijfsvoorraad van de verkoper en die door de verkoper of voor diens rekening dan wel door de niet in het binnenland gevestigde verwerver of voor diens rekening worden verzonden of vervoerd naar een bestemming in een andere Lid-Staat dan die van het vertrek van de verzending of het vervoer;
- de leveringen van goederen, andere dan de onder a) bedoelde leveringen en andere dan leveringen van de onder het eerste streepje bedoelde personenvoertuigen aan een belastingplichtige of aan een niet-belastingplichtige in de zin van artikel 4, lid 5, die door de verkoper of voor diens rekening dan wel door de niet in het binnenland gevestigde verwerver of voor diens rekening worden verzonden of vervoerd naar een andere Lid-Staat dan die van het vertrek van de verzending of het vervoer.

Indien evenwel de verwerver van de goederen een belastingplichtige is wiens handelingen volledig zijn vrijgesteld of een niet-belastingplichtige in de zin van artikel 4, lid 5, dan is deze bepaling slechts van toepassing vanaf het tijdstip waarop het totale bedrag van de betrokken aankopen, exclusief belasting over de toegevoegde waarde, in het kalenderjaar de tegenwaarde in nationale munteenheid van 35 000 ecu tegen de omrekeningskoers van de dag van vaststelling van deze richtlijn te boven gaat. Dit bedrag wordt verhoogd tot 70 000 ecu met ingang van 1 januari 1995, tegen de omrekeningskoers die op die dag geldt. Het voor de toepassing van deze bepaling in aanmerking te nemen drempelbedrag van de aankopen wordt gevormd door het bedrag, exclusief belasting over de toegevoegde waarde, van de aankopen van goederen die hebben geleid tot verzending of vervoer uit een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat van aankomst van de goederen, doch met uitzondering van:

- aankopen van personenvoertuigen waarvan de levering onder het eerste streepje valt;
- aankopen van goederen waarvan de levering onder a) valt;
- aankopen van goederen waarvan de levering wordt verricht door een belastingplichtige die onder de vrijstellingsregeling van artikel 24 valt.

Deze bepaling is eveneens van toepassing als de drempelbedragen, respectievelijk op 35 000 ecu en vervolgens op 70 000 ecu vastgesteld, niet zijn overschreden, doch de verwerver in deze zin heeft gekozen. De keuze geldt voor twee kalenderjaren;

- de diensten, met inbegrip van het vervoer en de bijkomende handelingen maar met uitzondering van de diensten die overeenkomstig artikel 13 zijn vrijgesteld, voor zover die rechtstreeks verband houden met de in het onderhavige punt b) bedoelde handelingen;
 - de diensten door tussenpersonen die handelen in naam en voor rekening van derden, wanneer hun diensten betrekking hebben op de in het onderhavige punt b), eerste, tweede en derde streepje, bedoelde handelingen.
- c) De verwervingen onder bezwarende titel van goederen waarvan de levering door belastingplichtigen valt onder de onder b), eerste en tweede streepje, bedoelde bepalingen zijn aan de BTW onderworpen. Het verkrijgen van de macht om als eigenaar over een lichamelijke zaak te beschikken wordt als verwerving van een goed beschouwd. De plaats van een verwerving wordt geacht te zijn de plaats waar het goed zich bevindt op het tijdstip van aankomst van de verzending of van het vervoer met als bestemming de verwerver. Het belastbare feit doet zich voor en de belasting wordt verschuldigd op het tijdstip waarop de verwerving plaatsvindt.

Aan een verwerving van goederen onder bezwarende titel zijn gelijkgesteld:

- de aanwending door een belastingplichtige wiens handelingen volledig zijn vrijgesteld of door een niet-belastingplichtige in de zin van artikel 4, lid 5, voor zijn bedrijvigheid in de Lid-Staat van aankomst van een goed dat hij in het kader van zijn bedrijvigheid heeft doen overbrengen uit de Lid-Staat van vertrek. De Lid-Staat van aankomst neemt de nodige maatregelen om een dubbele belastingheffing te voorkomen;

— de aanwending door een belastingplichtige voor zijn bedrijvigheid in de Lid-Staat van aankomst van een goed dat hij in het kader van zijn bedrijvigheid heeft doen overbrengen uit de Lid-Staat van vertrek, indien dit goed in de Lid-Staat van aankomst geen recht op volledige of gedeeltelijke aftrek geeft. De Lid-Staat van aankomst neemt de nodige maatregelen om een dubbele belastingheffing te voorkomen.

In afwijking van artikel 8, lid 1, onder a), worden, in gevallen waarin de plaats van vertrek van de verzending of het vervoer van de goederen in een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat van verwerving van de goederen ligt, de plaats van de levering verricht door de verwerfer alsmede de plaats van eventuele volgende leveringen, geacht in de Lid-Staat van verwerving van de goederen te liggen.

d) De maatstaf van heffing bij de verwerving is dezelfde als die welke overeenkomstig artikel 11, punt A, leden 1 en 2, en punt C, in het binnenland bij levering van dezelfde goederen van toepassing zou zijn. In de maatstaf van heffing bij de verwerving moeten worden opgenomen, voor zover zij niet reeds daarin zijn begrepen, de bijkomende kosten die betrekking hebben op de verwerving, zoals de kosten van commissie, verpakking, vervoer en verzekering tot de plaats van aankomst van de verzending of van het vervoer van de goederen in het binnenland.

Ten aanzien van de onder c), tweede alinea, bedoelde aanwending van een goed, wordt de maatstaf van heffing bepaald overeenkomstig artikel 11, punt A, lid 1, onder b).

Het op de verwerving van een goed toe te passen belastingtarief is dat wat in het binnenland op de levering van een zelfde goed wordt toegepast.

e) In het onder a) bedoelde geval is de belasting overeenkomstig artikel 21, lid 1, onder a), verschuldigd.

In de onder c) bedoelde gevallen doet de verwerfer aangifte van de verwerving en voldoet hij de belasting. Wanneer de belastbare handeling wordt verricht door een in het buitenland gevestigde verwerfer kunnen de Lid-Staten bepalen dat de belasting verschuldigd is door een andere persoon; daartoe kan met name een fiscaal vertegenwoordiger worden aangewezen.

Indien de tot voldoening van de belasting gehouden persoon een niet-belastingplichtige is dan wel een belastingplichtige die is vrijgesteld van de verplichting de belastingaangifte in te dienen, nemen de Lid-Staten de nodige maatregelen opdat deze tot voldoening van de belasting gehouden persoon de onder k) bedoelde verplichtingen vervult. Daartoe kunnen de verplichtingen worden vereenvoudigd en kan worden bepaald dat de aangifte jaarlijks wordt gedaan.

f) De plaats van de in artikel 9, lid 2, onder e), genoemde diensten die worden verricht aan ontvangers van de diensten die buiten de Gemeenschap zijn gevestigd of aan belastingplichtigen die in de Gemeenschap, doch buiten het land van de dienstverrichter zijn gevestigd, is de plaats waar de ontvanger de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of een vaste inrichting heeft gevestigd waarvoor de dienst is verricht of bij gebreke daarvan, zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats.

g) De Lid-Staten kunnen aan hun belastingplichtigen het recht toekennen om voor belastingheffing te kiezen in geval van de in artikel 13, punt B, onder d), bedoelde handelingen.

h) De Lid-Staten stellen de verwerving vrij van goederen waarvan de levering in elk geval in het binnenland zou zijn vrijgesteld. De Lid-Staten stellen eveneens de verwerving vrij van goederen waarvan de invoer, in ieder geval, zou zijn vrijgesteld op grond van artikel 14, lid 1, onder d) en g).

i) Onder voorbehoud van de in artikel 29 bedoelde raadpleging, kunnen de Lid-Staten de verwerving, de invoer en de levering van goederen bestemd voor een belastingplichtige die deze goederen betreft met het oog op hun uitvoer, al dan niet na verwerking, naar een andere Lid-Staat of naar een ander land, alsmede de diensten in verband met de uitvoeractiviteit van de betreffende belastingplichtige, vrijstellen binnen de grenzen van het bedrag waarvoor de belastingplichtige in de afgelopen twaalf maanden heeft uitgevoerd.

j) De bepalingen die gelden inzake aftrek zijn eveneens van toepassing op de, uit hoofde van de onder c) bedoelde verwervingen, verschuldigde of voldane BTW. De door een belastingplichtige in een Lid-Staat verschuldigde of voldane belasting

— voor hem door een belastingplichtige geleverde of te leveren goederen,

— voor goederen die zijn ingevoerd of verworven,

— voor de te zijnen behoeve door een belastingplichtige verrichte of te verrichten diensten,

kan evenwel in een andere Lid-Staat geen recht op aftrek geven. Met betrekking tot de belastingplichtigen die op het grondgebied van de Gemeenschap zijn gevestigd, wordt het recht op teruggaaf gedurende de overgangperiode overeenkomstig Richtlijn 79/1072/EEG bepaald.

k) In afwijking van artikel 22 gelden de volgende bepalingen:

1. Iedere belastingplichtige moet opgave doen van het begin, de wijziging en de beëindiging van zijn activiteit als belastingplichtige.

2. Iedere belastingplichtige moet een boekhouding voeren welke voldoende gegevens bevat om de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde en de controle daarop door de belastingadministratie mogelijk te maken.

3. a) Iedere belastingplichtige moet voor goederen, geleverd aan en voor diensten, verricht voor een andere belastingplichtige of een niet-belastingplichtige in de zin van artikel 4, lid 5, een factuur of een als zodanig dienst doend document uitreiken en daarvan een dubbel bewaren. Deze verplichting geldt ongeacht of de in dit lid bedoelde personen belastingplichtigen of niet-belastingplichtigen in de zin van artikel 4, lid 5, in het binnenland of in een andere Lid-Staat zijn.

Evenzo moet iedere belastingplichtige een factuur uitreiken voor de vooruitbetalingen, die door een andere belastingplichtige aan hem worden gedaan voordat de levering of de dienst is verricht.

b) In de factuur worden afzonderlijk vermeld: de prijs exclusief belasting, de belasting volgens elk afzonderlijk tarief, alsook, in voorkomend geval, de vrijstelling.

In de factuur moeten tevens voor de onder b) van het onderhavige artikel 28 bedoelde handelingen het BTW-identificatienummer van de belastingplichtige die de levering van goederen verricht, en dat van de persoon die de goederen verwerft, worden vermeld.

c) De Lid-Staten stellen de criteria vast volgens welke een document kan worden geacht dienst te doen als factuur.

4. Iedere belastingplichtige moet binnen een door elke Lid-Staat vast te stellen termijn een aangifte indienen. Deze termijn mag niet langer zijn dan twee maanden na het verstrijken van elk belastingtijdvak. Dit tijdvak kan door de Lid-Staten op één, twee of drie maanden worden vastgesteld. De Lid-Staten kunnen evenwel andere tijdvakken vaststellen, die echter niet langer dan één jaar mogen zijn.

In de aangifte moeten alle gegevens staan die nodig zijn om het bedrag van de verschuldigde belasting en van de aftrek vast te stellen, alsmede eventueel het totale bedrag van de onder b) bedoelde leveringen, het totale bedrag van de onder c) bedoelde verwervingen en, voor zover zulks voor de vaststelling van de grondslag nodig is, het totale bedrag van de handelingen waarop deze belasting en deze aftrek betrekking hebben alsmede het bedrag van de vrijgestelde handelingen.

5. Iedere belastingplichtige moet het nettobedrag van de belasting over de toegevoegde waarde bij de indiening van de periodieke aangifte voldoen. De Lid-Staten kunnen echter voor de betaling van dit bedrag een ander tijdstip vaststellen of bepalen dat voorlopige vooruitbetalingen moeten worden gedaan.

6. De Lid-Staten kunnen de belastingplichtige verzoeken een aangifte in te dienen betreffende alle in het voorgaande jaar verrichte handelingen met daarin alle in lid 4 bedoelde gegevens. In die aangifte moeten tevens alle gegevens staan die nodig zijn voor eventuele herzieningen.

7. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om te waarborgen dat de personen die overeenkomstig artikel 21, punt 1, onder a) en b), worden geacht tot voldoening van de belasting te zijn gehouden in plaats van een in het buitenland gevestigde persoon of die hoofdelijk verplicht zijn de belasting te voldoen, de bovenbedoelde verplichtingen inzake aangifte en betaling nakomen.

8. Onverminderd de krachtens artikel 17, lid 4, vast te stellen bepalingen en met inachtneming van een gelijke behandeling van binnenlandse en intracommunautaire handelingen, kunnen de Lid-Staten andere verplichtingen voorschrijven die zij noodzakelijk achten ter waarborging van de juiste heffing van de belasting en ter voorkoming van fraude.

9. Met uitzondering van de verplichting tot het uitreiken van een factuur voor de onder b) bedoelde leveringen, kunnen de Lid-Staten belastingplichtigen ontheffen

— van bepaalde andere verplichtingen,

— van alle andere verplichtingen, indien de betrokken belastingplichtigen slechts vrijgestelde handelingen verrichten, en

— van betaling van de verschuldigde belasting, indien het bedrag daarvan onbeduidend is.

10. Indien een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige in de zin van artikel 4, lid 5, of een belastingplichtige die onder een bij de artikelen 24 en 25 bedoelde regeling valt, daarom verzoekt, verstrekken de bevoegde diensten van de Lid-Staat waarin deze persoon is gevestigd hem een verklaring die getuigt van zijn BTW-status, mits de persoon die het verzoek doet aan de onder b), tweede streepje, gestelde voorwaarden voldoet.

Indien de verkoper evenwel reeds in het bezit is van deze verklaring behoeft de verwerver in het kalenderjaar waarin ze werd afgegeven geen nieuwe verklaring te verstrekken.

De verklaring moet beantwoorden aan het in de bijlage opgenomen model.

Ingeval hem reeds een verklaring werd verstrekt, moet de belastingplichtige of de niet-belastingplichtige in de zin van artikel 4, lid 5, bij verandering van zijn BTW-status een nieuw verzoek indienen.””.

3. Artikel 3 wordt als volgt gelezen:

„Artikel 3

1. De volgende richtlijnen van de Raad worden met ingang van 31 december 1992 ingetrokken:

- Richtlijn 83/183/EEG,
- Richtlijn 74/651/EEG.

2. De volgende richtlijnen van de Raad worden, wat de intracommunautaire betrekkingen betreft, met ingang van 31 december 1992 ingetrokken:

- Richtlijn 69/169/EEG,
- Richtlijn 83/181/EEG,
- Richtlijn 85/362/EEG.

3. De volgende richtlijnen van de Raad worden met ingang van 31 december 1996 ingetrokken:

- Richtlijn 79/1072/EEG,
- Richtlijn 83/182/EEG.””.

4. Het volgende artikel 4 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 4 bis

Artikel 11, punt C, lid 2, van Richtlijn 77/388/EEG wordt als volgt gelezen:

„2. Indien gegevens voor het bepalen van de maatstaf van heffing zijn uitgedrukt in een andere munteenheid dan die van de Lid-Staat waar de maatstaf van heffing wordt bepaald, is de toe te passen wisselkoers de laatste verkoopkoers die is genoteerd op de meest representatieve valutamarkt(en) van de betrokken Lid-Staat op het tijdstip dat de belasting wordt verschuldigd, volgens de door de Lid-Statens vast te stellen regels.””.

BIJLAGE

VERKLARING VAN BTW-STATUS

.....
.....
(bevoegde dienst en adres)

verklaart dat:

.....
.....
(naam en voornamen of naam van het bedrijf)

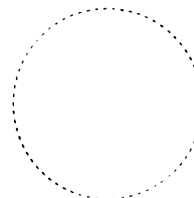
.....
.....
(aard van de activiteit)

.....
.....
(adres van de vestiging)

voor de belasting over de toegevoegde waarde is geregistreerd onder nr. (1) als marktdeelnemer voor wie leveringen van goederen kunnen zijn bestemd die op grond van artikel 2, onder b), van Richtlijn COM(87) 322, zoals gewijzigd bij Richtlijn COM(90) 182, van de belasting zijn vrijgesteld.

.....
(Datum)

Visa en stempel van de dienst

.....
(Naam en functie)

.....
(Handtekening)

(1) Indien de verzoeker geen BTW-identificatienummer heeft, moet de bevoegde dienst de reden daarvan vermelden.